

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0202 van 25 september 2012
in de zaak 1112/0736/SA/2/0659

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Pieter JONGBLOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 5
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkommende
partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Marc D'HOORE en Gregory VERMAERCKE
kantoor houdende te 8200 Brugge, Dirk Martensstraat 23
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 15 juni 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 12 april 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde van 28 september 2009 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een vrijstaande eengezinswoning onder dezelfde bijzondere voorwaarden als die verleend door het college van burgemeester en schepenen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 september 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De partijen zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 18 juli 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 22 augustus 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Dit dossier kent een voorgeschiedenis.

Op 13 augustus 2009 (datum ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een vrijstaande eengezinswoning”* te [REDACTED]

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgesteld gewestplan Veurne-Westkust, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Verzoekende partij houdt voor dat het perceel deel uitmaakt van een “oude verkaveling”, daterend van vóór het gewestplan Veurne-Westkust. Bij de aanleg van de wegenis in uitvoering

van deze verkaveling zou voorzien zijn in de verbreding van deze laan die aanvangt ter hoogte van het perceel waarop de woning van de verzoekende partij staat. Enkele tientallen meters ten noorden van deze verbreding buigt deze laan af in Noordelijke richting en werd deze laan in het midden niet verhard waardoor er in het midden een groene ruimte ontstond, die steeds als pleintje dienst heeft gedaan en door de gemeente als dusdanig werd onderhouden. Het is dit "pleintje", dat volgens de verzoekende partij tot het openbaar domein behoorde, dat aan de tussenkomen de partijen werd verkocht en waarop nu de eengezinswoning wordt voorzien.

Partijen, en in het bijzonder de verzoekende partij, kregen in het kader van dossier 2010/0264/SA/2/0245 de mogelijkheid hieromtrent stukken bij te brengen, doch is er gebleken dat er geen oude verkavelingsplannen bestaan, noch enige stedenbouwkundige voorschriften voortvloeiende uit de in verkoopvoorwaarden opgenomen voorschriften, dewelke als eventuele burgerlijke erfdienstbaarheden zouden kunnen worden beschouwd. Uit de door de toenmalig tussenkomen de partijen voorgelegde stukken blijkt dat het perceel steeds eigendom is gebleven van de NV [REDACTED].

In het tussengekomen arrest van 20 december 2011 met nummer A/2011.0208 werd gesteld dat het perceel dan ook niet gelegen is binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Het agentschap Natuur en Bos verleent op 15 september 2009 gunstig advies op voorwaarde dat een aantal maatregelen getroffen worden teneinde schade te vermijden aan het aanpalende duingebied, tevens bestemd tot speciale beschermingszone.

Bij besluit van 28 september 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen de gevraagde stedenbouwkundige vergunning. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

"...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Gelet op het feit dat de aanvraag het bouwen van een ééngesinswoning betreft in de daartoe geëigende zone; dat de woning residentieel wonen toelaat; dat dit conform is met de omliggende bebouwing;

Gelet dat de bouwvrije zone van 5.00m langs iedere zijde wordt gerespecteerd; dat het gabariet niet hoger is dan de aanpalende bebouwing;

Gelet op het gunstig advies – onder voorwaarden – van de dienst natuur; dat deze voorwaarden integraal als voorwaarde voor de gunning worden overgenomen;

...

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

..."

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 12 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 14 januari 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 19 januari 2010 beslist de verwerende partij op 4 februari 2010 om het beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen volgens ingediend plan. Door het verkeerd samenvoegen van documenten bevatte dit besluit echter de beweegredenen niet waarom de vergunning werd verleend. Om redenen van rechtszekerheid werd deze beslissing ingetrokken en hernomen in de zitting van 18 februari 2010. Met het besluit van 18 februari 2010 wordt het beroep uitgaande van de verzoekende partij opnieuw afgewezen als ongegrond.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 11 maart 2010 jurisdictioneel beroep aan bij de Raad.

Bij arrest van 20 december 2011 met nummer A/2011/0208 beslist de Raad om de beslissing van de verwerende partij van 18 februari 2010, waarbij enerzijds de beslissing van 4 februari 2010 werd ingetrokken en anderzijds aan de tussenkommende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een vrijstaande ééngezinswoning, te vernietigen. De verwerende partij werd verzocht binnen een termijn van drie maanden over te gaan tot het nemen van een nieuwe beslissing over het administratief beroep van de verzoekende partij.

In het kader van de te nemen herstelbeslissing heeft de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar opnieuw een verslag opgesteld conform artikel 4.7.22 VCRO.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 1 maart 2012 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

3D CONCLUSIE EN VOORSTEL

Naar aanleiding van het eerste verslag werd vastgesteld dat de aanvraag strijdig is met de goede ruimtelijk ordening. De conclusie luidde dan ook als volgt :

De aanvraag betreft het bouwen van een eengezinswoning op een driehoekig perceel dat tot voor kort als pleintje gebruikt werd in een oude verkaveling.

De plaats van de aanvraag is gelegen in woongebied en volgens de stukken van de raadsman van de aanvrager nooit toegevoegd aan het openbaar domein. Het stuk is in principe bebouwbaar. Door de driehoekige vorm en doordat 5 m van de perceelsgrens moet gebleven worden is het niet zo vanzelfsprekend om dit perceel te bebouwen. De bebouwing moet zich inpassen in zijn omgeving die al grotendeels bebouwd is.

Om de bewoonbare oppervlakte te vergroten wordt geopteerd voor een woning bestaande uit twee bouwlagen en een plat dak. De woningen in de omgeving bestaan hoofdzakelijk uit één bouwlaag en een hellend dak. Doordat de plaats van de aanvraag nog eens hoger gelegen is dan de meeste aangrenzende woningen komt het volume als zeer monumentaal over.

Door bovendien de leefruimtes te voorzien op de verdieping en hierbij aansluitend een groot dakterras is de inijk bij de omwonenden te groot.

Er kan besloten worden dat de ruimtelijke draagkracht overschreden wordt. Het bouwen op die plaats van een woning met twee niveaus is niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening omdat de impact op de omgeving te groot is.

Er wordt dan ook voorgesteld om het beroep van de buur als gegrond te verklaren en de vergunning te weigeren.

Thans moet worden vastgesteld dat er geen nieuwe elementen aanwezig zijn welke aanleiding zou kunnen geven tot een gewijzigd standpunt.

*De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt dan ook voor om het ingestelde beroep **gegrond** te verklaren en de gevraagde stedenbouwkundige vergunning te **weigeren**.*

...

Na de hoorzitting van 12 april 2012 beslist de verwerende partij op dezelfde datum om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

3 VERSLAG PROVINCIAAL STEDENBOUWKUNDIG AMBTENAAR (art. 4.7.22. VCRO)

*De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De conclusie luidt als volgt:
(...)*

4 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

*De Deputatie is het niet eens met het standpunt van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar en motiveert haar standpunt als volgt :
(...)*

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

(...)

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggende project heeft immers een verharde oppervlakte van minder dan 1000 m². In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is. Het college van burgemeester en schepenen legde als voorwaarde op dat de “overloop van de regenwaterput (niet) mag (...) aangesloten worden op het openbaar rioleringsnet, men dient een bezinkput te voorzien”. Door dit als voorwaarde op te leggen wordt een extra buffer voorzien, wat de waterhuishouding ten goede komt. Het is aangewezen om deze voorwaarde in de vergunning over te nemen.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar (hierna genoemd : de PSA) verwijst in zijn verslag naar het initieel verslag dd. 14 januari 2010 waarin werd geconcludeerd dat de aanvraag strijdig is met de goede ruimtelijke ordening. De PSA oordeelt verder dat er geen nieuwe elementen in het dossier aanwezig zijn die ertoe nopen een gewijzigd standpunt in te nemen met betrekking tot de ruimtelijke beoordeling die destijds werd gemaakt.

De deputatie kan dit ongewijzigd standpunt van de PSA niet bijtreden en meent dat er voldoende argumenten aanwezig zijn die aantonen waarom de aanvraag wel degelijk verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

De PSA wijst dat de voorziene woning met twee bouwlagen zorgt voor een grote ruimtelijke impact op de omgeving. In het bijzonder wordt gewezen dat heel wat bewoners hun zicht op de duinen kwijt zullen zijn, en dat het groen pleintje als rustpunt in de verkaveling komt te verdwijnen. Daarnaast wordt gewezen dat het ontwerp met twee bouwlagen zeer hoog wordt ingeplant op het terrein. Hierdoor zou de woning als zeer volumineus worden ervaren.

Dit standpunt wordt helemaal niet bijgetreden. De bouwplaats bevindt zich in een wijk dat gekenmerkt wordt door een duinenreliëf waar de straten omhoog en omlaag gaan. Hierbij komen er woningen voor met twee bouwlagen. Opvallend hierbij is de woning (perceel 35a) dat onlangs verbouwd werd en enerzijds door zijn specifieke nog hogere ligging dan huidige bouwplaats, en anderzijds door zijn redelijk hoge bouwlagen (doorgaans is een bouwlaag 3m, in casu bedraagt die meer dan 3m) zowaar uittorent over de omgeving. Daarnaast bevindt zich de woning (perceel 32) bestaande uit twee bouwlagen onder een zadeldak. Rekening houdend met de op de vorige hoorzitting neergelegde gabarietenplan (zie overtuigingsstuk 10 – raadsman aanvrager), kan men vaststellen dat het huidige project hoegenaamd niet zo hoog overkomt, zoals wordt opgeworpen in het verslag PSA. Het feit dat het maaiveld ter hoogte van de garage 1 à 1,5 m lager komt te liggen, neemt niet weg dat het gabariet wel degelijk aanvaardbaar is ten aanzien van de omliggende woningen. (zie overtuigingsstuk 10 – gabariet 2) Men zou zelfs durven stellen dat het project een geleidelijke overgang vormt tussen de woning (perceel 32) enerzijds en de Spaanse villa (perceel 29) anderzijds. (zie overtuigingsstuk 10 – gabariet 1) Wanneer men rekening zou houden met de woning op perceel 35a, zou die overgang zich nog duidelijker stellen. De PSA mag dan wel stellen dat deze woning zowel qua vormgeving als qua hoogte een uitzondering vormt en zeker geen referentie betekent voor de doorsnee woningen die rond het pleintje zijn gelegen. De woning is een feitelijk gegeven die wel alomtegenwoordig is, zoals ook blijkt uit een plaatsbezoek. Uit dit alles kan de PSA hoegenaamd niet worden begrepen wanneer zij stelt dat het ontwerp een stuk hoger is dan de onmiddellijk aangrenzende bebouwing. Stellen dat de bewoners hun zicht op de duinen kwijt zullen zijn, is op zijn minst overdreven aangezien op het bouwperceel begroeiing aanwezig is. Het feit dat een groen pleintje komt te verdwijnen, neemt niet weg dat het perceel wel degelijk bouwgrond is, met een oppervlakte van 639 m². De configuratie maakt de bebouwing van het perceel niet evident, maar dit betekent niet dat het perceel niet bebouwbaar zou zijn.

Ook de stelling van de PSA dat er sprake zou zijn van inkijk, kan niet worden bijgetreden. Hierbij gaat de PSA uit van de verkeerde premisse, met name dat de nieuw te bouwen woning hoger zal gelegen zijn dan de andere woningen in de straat. Zoals hoger aangetoond, is dit niet het geval. Het gabariet van het project steekt niet uit ten opzichte van de omliggende bebouwing. Op de tweede bouwlaag bevindt zich weliswaar een volwaardige leefruimte, doch deze bouwlaag is met grote raampartijen hoofdzakelijk naar het oosten gericht (met zicht op het natuurgebied en niet naar de omgevende woningen). Aan de noordzijde geeft het raampartij uit op de hoek van perceel 32 aan de overkant van de straat. Zoals hoger reeds gewezen, bevindt zich hierop een gebouw met twee bouwlagen onder dak en bedraagt de afstand tussen het raampartij en het perceel nr.32 over de straat ca. 17m zodat er van rechtstreekse inkijk geen sprake is. Aan de zuidgevel bevinden zich geen ramen zodat van inkijk daaruit hoegenaamd geen sprake kan zijn. Aan de westgevel bevinden zich twee ramen, één van de keuken en één groot raampartij dat toegang verleent tot het achterliggend terras.

Op de luchtfoto, kan men vaststellen dat de op te richten woning hoegenaamd niet in het gezichtsveld komt te liggen van de woning van beroeper. Slechts een klein hoekje van het

bouwterrein – die niet eens wordt bebouwd – komt ter hoogte van het woonperceel van beroeper. Op basis van het inplantingsplan van het bouwproject en de ligging van de woning van de beroepsindiener, kan er onmogelijk sprake zijn van een zicht in de woning en de tuin van beroeper.

Bovendien is het perceel van beroeper langs de voorzijde afgeschermd met een 2 m hoge Leylandi-haag. Gelet op de relatief korte afstand tussen de Leylandi-haag en de voorbouwlijn van de woning van beroeper, kan niet worden ingezien hoe vanuit de vergunde woning rechtstreekse inkijk kan ontstaan bij beroeper. Hoogstens kan er sprake zijn van een zijdelingse zicht, die vanaf de hoekzijden tussen beide woningen, maar liefst 26 m bedraagt ! Deze afstand is veel groter dan de afstand tussen de woning van beroeper en de woning op het oostelijk gelegen aanpalend perceel. Dit geldt eveneens voor de afstand ten opzichte van de woning op het achterliggend perceel in de [REDACTED].

Het terras aan de oostgevel wordt overigens omzoomd door een muur van ca. 90cm, (aan de oost- en noordgevel een glazen balustrade) zodat ook om die reden er geen sprake kan zijn van inkijk.

Uit de motivatienota van de raadsman van aanvragers blijkt dat de grond eigendom is gebleven van de NV [REDACTED] (die de verkaveling realiseerde destijds) die de grond recent verkocht aan de aanvragers. Door de gemeente werd belasting op onbebouwde eigendommen aangerekend voor dit stuk grond zodat het inderdaad nooit openbaar domein is geworden. Er wordt eveneens aangetoond aan de hand van de akte van overdracht van de wegen dat het driehoekig stuk grond niet overgedragen werd aan de gemeente en dat er net als voor de andere bouwgronden een te respecteren afstand van 5 m is aangegeven. Ook de Raad voor Vergunningsbetwistingen is tot dezelfde bevinding gekomen. (zie p.3 arrest)

In het beroepschrift wordt gesteld dat de woning niet overal een afstand van 5 m respecteert ten opzichte van de straat. Door eerder beperkte uitkragingen op de verdieping (ca. 0,5 m) zijn er beperkte stukken die zich op iets minder dan 5 m van de straat bevinden. Dit betreft bijgevolg een minieme afwijking die aanvaardbaar zijn omdat de uitkragingen niet meer dan 50 cm uitsteken.

Het betreft een knap ontwerp in een zuivere en samenhangende stijl, die van modernistische aard is door zijn strak lijnenspel, de vlakke gevels met horizontaliserende ramen en uitkragende delen. De compositie is boeiend en expressief, maar ook sober. Het functionele komt tot uitdrukking in de plastische maar strakke vormgeving. Het betreft vanuit architecturaal oogpunt dan ook een waardevol ontwerp.

Uit dit alles moet worden besloten dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Uit het gunstig advies van Agentschap Natuur en Bos kan redelijkerwijs worden afgeleid dat de aanvraag geen vermijdbare schade aan de natuur zal veroorzaken mits volgende voorwaarden worden nageleefd :

- 1. Bij eventuele bronbemaling een retourbemaling zoals omschreven voorzien wordt;*
- 2. Alle structuurbepalende beplantingen (hoogstam- en knotbomen, hagen en heestermassieven) streekeigen zijn;*
- 3. Woekerende tuinplanten vermeden worden;*
- 4. Geen bouwmaterialen of bouwafval wordt gestapeld op het naastliggende reservaatgebied;*

5. *De aanvraag stedenbouwkundig aanvaardbaar is;*

Met uitzondering van de laatste voorwaarde – wat hierboven reeds is aangetoond dat ze is vervuld – is het aangewezen om net zoals het college van burgemeester en schepenen in eerste aanleg, deze voorwaarden in de vergunning op te leggen.

4D CONCLUSIE

*Overwegende dat de aanvraag strekt tot het bouwen van een vrijstaande ééngezinswoning; dat de deputatie in tegenstelling tot de PSA van oordeel is dat de aanvraag niet strijdig is met de goede ruimtelijke ordening;
...”*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij stelt in haar verzoek tot tussenkomst, ingediend op 18 juli 2012, uitdrukkelijk:

“ ...

IV. Ten aanzien van de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring

(...)

5. Omtrent de gevraagde schorsing van het bestreden besluit, verklaart de verzoeker tot tussenkomst hierbij uitdrukkelijk dat hij geen aanvang zal nemen met de uitvoering van deze vergunning in afwachting van een uitspraak door uw Raad omtrent de gevorderde nietigverklaring.

Conform de gebruiken bij uw Raad dient de gevraagde schorsing dan ook niet behandeld te worden en kan onmiddellijk overgegaan worden tot het verzoek tot nietigverklaring.

...”

In de antwoordnota van de verwerende partij, opgesteld op 9 augustus 2012, laat de verwerende partij weten geen bezwaar te hebben tegen een onbepaald uitstel van de behandeling van de vordering tot schorsing. Ook de verzoekende partij verklaart zich hiermee akkoord met een schrijven van 5 september 2012.

Beoordeling door de Raad

Een schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing kan enkel bevolen worden indien de gevraagde schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partij nog een nuttig effect kan hebben.

Nu de tussenkomenende partij, als begunstigde van de bestreden beslissing, zich ertoe verbindt de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak over de vordering tot vernietiging, heeft de gevorderde schorsing op dit ogenblik voor de verzoekende partij geen nut meer, omdat de bestreden beslissing haar in die periode geen nadeel kan berokkenen.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald kan worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomenende partij zich niet houdt aan haar belofte en alsnog tot uitvoering van de bestreden beslissing overgaan, kan de verzoekende partij de Raad op gelijk welk ogenblik opnieuw vatten.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging aangehouden voor de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 september 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS